

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 629/05
09.08.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Јадранке Ињац, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ДОО "АА", кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, , изјављеној против решења Савезне управе царина 01/1 број У/П-389 од 29.3.2002. године, у предмету царина, у нејавној седници већа одржаној дана 9.8.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Савезне управе царина 01/1 број У/П-389 од 29.3.2002. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Београд број У/П-1998/2001 од 29.8.2001. године, којим решењем је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца за повраћај посебне таксе на увезену робу, за робу оцаријену по ЈЦИ-Ј1 број 1390 од 25.10.2000. године ЦИ Пожаревац, из разлога наведених у образложењу решења првостепеног органа.

Тужилац је дана 25.4.2002. године поднео тужбу Савезном суду против решења Савезне управе царина 01/1 број У/П-389 од 29.3.2002. године, а Суд Србије и Црне Горе који је преузео нерешене предмете Савезног суда је у складу са чланом 12. став 2. Закона о спровођењу Уставне повеље државне заједнице Србије и Црне Горе и члана 129. Закона о Суду Србије и Црне Горе ("Службени лист Србије и Црне Горе" број 26/2003) доставио предмет Савезног суда Ус. 308/2002 дана 31.12.2004. године Врховном суду Србије на даљу надлежност.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа тужилац наводи да није могуће да се измирење обавезе тужиоца према туженом органу сматра законитом за део царинске дажбине чији се повраћај не тражи док се измирење обавезе према тужиоцу које се односи на задужење по основу посебне таксе за увезену робу и чији се повраћај тражи тумачи као незаконито измирење обавезе при чему сматра да има право на њен повраћај без обзира што је плаћена компензацијом. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета се види да је оспореним решењем одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Београд од 29.8.2001. године којим решењем је, као неоснован, одбијен захтев тужиоца за повраћај посебне таксе на увезену робу за робу оцаријену по ЈЦИ-Ј1 број 1390 од 25.10.2000. године ЦИ Пожаревац. Према образложењу туженог органа правилно је поступила Царинарница када је одбила захтев тужиоца за повраћај посебне таксе на увезену робу с обзиром да плаћање посебне таксе на увезену робу, чији се повраћај тражи, није извршено на законом прописан начин, већ путем компензације.

Оцењујући законитост оспореног решења Врховни суд Србије налази да се овакво закључивање туженог органа не може прихватити као правилно.

Према правном схватању Врховног суда Србије плаћање царине и других увозних дажбина компензацијом не утиче на право подносиоца декларације, у смислу одредбе члана 136. став 1. тачка 2. Царинског закона, на остваривање повраћаја плаћених царинских дажбина. Ово стога, јер је одредбом члана 5. став 1. тачка 2. Закона о платном промету ("Службени лист СРЈ", бр. 24/98 ... 73/2000), између осталог, прописано да Народна банка Југославије организује обрачунска места и обавља дневни и повремени обрачун између носиоца платног промета и учесника у платном промету (клиринг, компензација и др.) и врши пренос средстава између носилаца платног промета. У смислу одредбе члана 20. истог Закона прописана је могућност непосредног измирења међусобних новчаних обавеза учесника

у платном промету, између осталог пребијањем (компензацијом). Како наведеним, тада важећим Законом о платном промету, није предвиђено да се измирење обавеза не може вршити путем компензације, то је, по оцени овог суда, чињеница да је тужилац плаћање посебне таксе на увезену робу извршио путем компензације ирелевантна у односу на захтев тужиоца. Начин плаћања наведене дажбине путем законске, уговорне или судске компензације не може утицати на основаност захтева тужиоца за повраћај неосновано наплаћене дажбине. При заузимању овог става суд је имао у виду да је законодавац и накнадно, новим Законом о платном промету ("Службени лист СРЈ", бр. 3/02, 5/03 и "Службени гласник РС", бр. 43/04), предвидео у одредби члана 46. став 3. изузетке од измирења међусобних новчаних обавеза непосредно, преносом хартије од вредности или уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом. Неспорна је чињеница да је тужени орган прихватио плаћање посебне таксе на увезену робу компензацијом, као и да одредбе члана 136. став 1. тачка 2. Царинског закона ("Службени лист СРЈ", бр. 45/92 ... 36/02) не одређују да се царине и друге увозне дажбине морају платити у новцу да би се, уколико је њихова уплата неоснована, могао тражити повраћај тих средстава.

Погрешно је према томе, становиште туженог органа да тужилац не може у смислу одредбе члана 136. став 1. тачка 2. Царинског закона, тражити повраћај неосновано плаћене увозне дажбине у конкретном случају из разлога што ју је платио компензацијом.

Због наведених разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд је применом одредби члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган на основу члана 61. ЗУС-а.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 9.8.2006. године, У.бр. 629/05

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ